

Műteremsziget

Váli Dezső képe alá

képen
a szín
halvány tért jelöl
benne testem
az egyetlen cella
mint mélyről bújt hulló
krétával borzolva
fény rácsán
kúszott életem
elkoszolva.

csak szék
csak ágy a leltár
örökké EGY a tájon
festett tónusok
a változó arányon.

rajta tenger
a pokróc
csupa derengés
elmúlás álom
utolsó sziget
e hontalan
határon.

Hígítva sem oldott

árnyékod vastag lazúr
hígítva sem oldott
mint szivaccsal
törölt idő fakul
s ha átnéz rajtunk a nap
festék áramlása gyorsul
a végtelen árnyékvilágba.